

Zingen Psalm 139: 1, 2

1. Heer, die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij waar ik zit of sta.
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.

2. Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:
wie weet mijn wegen zoals Gij?
Gij kent mijn leven woord voor woord,
Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.
Ja overal, op al mijn wegen
en altijd weer komt Gij mij tegen.

Bemoediging en groet

V: Onze hulp is de naam van de Heer
G: Die hemel en aarde gemaakt heeft
V: Hij blijft trouw. Altijd!
G: En laat niet los wat zijn hand begon.

V: Genade en vrede zij met ons allen
G: Amen

Drempelgebed

Zingen Psalm 139: 3

3. Waar zou ik vluchten voor uw Geest?
Gij sluit mij in, ik ben bevreesd.
Gij legt uw hand op mij, Gij zijt
zo dichtbij met uw majesteit,
zo ver en zo met mij verbonden:
hoe kan ik uw geheim doorgronden?

Moment met de kinderen: De eekhoorn

Kyriegebed

Glorialied Lied 823: 1, 2, 4

1. Gij hebt, o Vader van het leven,
de aarde aan de mens gegeven,
het land, de zee is zijn domein.
Gij hebt hem aan het woord doen komen
om tussen werkelijkheid en dromen
getuige van uw Geest te zijn.

2. Uw wijsheid en uw welbehagen
bepalen 's mensen levensdagen
en wijzen hem zijn woonplaats aan.
Hij is ten prooi aan duizend vrezers,
toch mag hij vrij en veilig wezen
en heersen over het bestaan.

4. Door een geheimenis omsloten,
door alle dingen uitgestoten,
gaat hij op alle dingen in.
Alleen uw woord geeft aan zijn falen,
zijn rustloos zoeken en verdwalen
een onuitsprekelijke zin.

Gebed bij de opening van het Woord

Lezingen: Marcus 7: 31-37 en Marcus 8: 22-26

¹Hij vertrok weer uit de omgeving van Tyrus en ging via Sidon naar het Meer van Galilea, dwars door het gebied van de Dekapolis. ³²Daar werd iemand bij Hem gebracht die doof was en gebrekkig sprak, en men smeekte Hem om deze man de hand op te leggen. ³³Hij nam de man apart, weg van de menigte, stak zijn vingers in diens oren en raakte met speeksel zijn tong aan. ³⁴Hij sloeg zijn blik op naar de hemel, zuchtte diep en zei tegen hem: 'Effata!', wat betekent: 'Ga open!' ³⁵Daarop gingen zijn oren open, zijn tong kwam los en hij kon normaal spreken. ³⁶Hij beval de omstanders om aan niemand te vertellen wat er gebeurd was; maar hoe strenger Hij het hun verbood, hoe meer ze het rondvertelden. ³⁷De mensen waren geweldig onder de indruk en zeiden: 'Alles wat Hij doet is goed: zelfs doven laat Hij horen en stommen laat Hij spreken.'

²²Ze kwamen in Betsaida. Er werd een blinde bij Hem gebracht, en men smeekte Hem om de man aan te raken. ²³Hij pakte de blinde bij de hand en bracht hem buiten het dorp. Hij deed wat speeksel op zijn ogen, legde er zijn handen op en vroeg: 'Ziet u iets?' ²⁴Hij begon weer te zien en zei: 'Ik zie mensen, het zijn net bomen, maar ze lopen rond.' ²⁵Daarna legde Hij weer zijn handen op de ogen van de blinde. Deze sperde zijn ogen open en genas; hij zag alles nu heel helder. ²⁶Hij stuurde hem naar huis met de waarschuwing: 'Ga het dorp niet in!'

Lied 534: 4 en 1

4 Hij die de doven horen deed
hun eigen oren deed geloven
is zelf het woord dat waarheid spreekt:
het levend woord, de Zoon van God.
1 Hij die de blinden weer liet zien,
hun ogen kleur liet ondervinden
is zelf het licht dat ruimte geeft:
ons levenslicht, de Zoon van God.

Lezing: Marcus 9: 2-13

²Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, ³zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwater op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. ⁴Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus. ⁵Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: 'Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten maken, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.' ⁶Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd. ⁷Toen kwam er een wolk, die hen overdekte, en uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!' ⁸Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond. ⁹Toen ze de berg afdaalden, zei Hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan. ¹⁰Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat Hij bedoelde met deze opstanding uit de dood. ¹¹Ze vroegen Hem: 'Waarom zeggen de schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?' ¹²Hij antwoordde: 'Elia komt inderdaad eerst en herstelt alles, maar over de Mensenzoon staat toch geschreven dat Hij veel moet lijden en met verachting behandeld zal worden?' ¹³Ik zeg jullie: Elia is al gekomen, en ze hebben met hem gedaan wat ze wilden, zoals over hem geschreven staat.'

Lied 695: 1-5

1. Heer, raak mij aan met uw adem,
reik mij uw stralend licht,
wijs mij nieuwe wegen,
geef op uw waarheid zicht.

2. Raak met uw adem mijn onrust
tot ik de rust hervind.
Al mijn wonden heelt Gij:
Gij ziet in mij uw kind.

3. Wees ook de Geest die mij aanvuurt
en al mijn twijfels bant.
Als geroepen kom ik:
mijn tijd is in uw hand.

4. Kom en doorstraal mijn dagen,
Geest van God uitgegaan,
die mijn ogen opent
voor wie nu naast mij staan.

5. Heer, raak ons aan met uw adem,
geef ons een vergezicht!
Draag ons op uw vleugels,
zegen ons met uw licht!

Overdenking

Orgelmuziek

Lied 275: 1-5

1. Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
en hoe onzegbaar ons nabij.
Gij zijt gestadig met ons bezig,
onder uw vleugels rusten wij.
2. Gij zijt niet ver van wie U aanbidden,
niet hoog en breed van ons vandaan.
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden
dat Gij dit lied wel zult verstaan.
3. Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.
4. Gij zijt in alles diep verscholen,
in al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen
met hart en ziel aan ons getrouwd.
5. Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig,
tot wij in U volkomen zijn.

Gebeden en gaven

Slotlied Lied 686: 1, 2, 3

1. De Geest des Heren heeft
een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft
zijn adem uigezaaid.
De Geest van God bezielt
wie koud zijn en versteend
herbouwt wat is vernield
maak één wat is verdeeld.
2. Wij zijn in Hem gedoopt
hij zalft ons met zijn vuur.
Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.
Wie weet vanwaar Hij komt
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.

3. De geest die ons bewoont
verzucht en smeekt naar God
dat Hij ons in de Zoon
doet opstaan uit de dood.
Opdat ons leven nooit
in weer en wind bezwijkt,
kom Schepper Geest, voltooi
wat Gij begonnen zijt.

Zegen